

2411

535

ਨਨਕਾ ॥ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕੀ ਪੁਨਹ ਗਾਨ ਮਾ ਪੁਨਹੁ ਗਾਖੀ ॥ ਪੁਨਹੁ ਗਾਖੀ ॥
 ਬੀਰਬੀਰ ਕੀ ਬਾਤੁ ਨਾਈ ॥ ਆਦਾਮ ਤਿਨਿ ਕੁਝੁ ਮੁਖੀ ॥ ਬੀਰਬੀਰ ਕੀ ਬਾਤੁ ਏਹੀ ॥ ਭੈ ॥
 ਨਾਗ ਯਾਨਤਾ ਤਨਹ ਪਯੋ ॥ ਆਦਾਮ ਤਿਨਿ ਮਧੁ ਸਮਝੇ ॥ ਆਦਾਮ ਤਿਨਿ ਪਾਨੀ ਹੀ ॥ ਹਿਮ ਕੀ ਬੀਰ ਕੁਝੁ
 ਨੀ ਹੀ ॥ ਹਿਮ ਜਲੇ ਮਨਜੋ ਨੀ ॥ ਸਾਰਬੀਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਮਤੁ ਜਨੀ ॥ ਗਾਯਾ ਮਭੁ ਮਾਨਉ ਤਰੇ ਪਾਇ
 ਸਤ ਜਨੰਦ ਗਾਯਾ ਜੀਐ ॥ ਜੇ ਏਕੁ ਤਾਂ ਮਗ ਯਾਨੀ ਦੁਖੀ ॥ ਤੋ ਗਾਯਾ ਕੀ ਕਹੇ ਕਾਸੁਖੀ ॥ ਏਕੁ ਮੇਕੁ ਮਦਵੇ
 ਤਬ ਖਨਹੁ ॥ ਏਨਾਨ ਤਨਹੀ ਕਛੁ ਠਨਹੁ ॥ ਸੋ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਪਕਾਸੀ ॥ ਕੁਛੁ ਲਾ ਮਜਾ ਮਕਠੀ ਮ
 ਬਿਨਾ ਸੀ ॥ ਦੋ ਸਭੇ ਏਕੁ ਚੋ ਪਈ ਕਹੀ ॥ ਅਰਥ ਬਬੇ ਕਜਾਨ ਏਸਹੀ ॥ ਅਦਵੈਤ
 ਪਕਾਸ ਸਮਾਪਤੁ ॥

੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਚ ਗਿਆਨ ਗੋਰੂ ਲਿਖਤੇ ॥ ਚੋਪਈ ॥

ਖਪਤੁ ਸੁਪਨਾ ਗਰਤ ਪੀਠਾ ॥ ਕਾਰਨ ਸੁਖ ਮਭੁਲ ਸਰੀਰਾ ॥ ਪਾਗਤੇ ਮਸੀਬਿ ਸਨਜੀਐ ॥ ਤੀਨਾ ਮ
 ਅਨੀ ਸਜੀ ਦਸੋ ॥ ਸੁਤਾਤੁ ਮਥੈ ਸੁਨ ਰਈਸਾ ॥ ਏਹੀ ਸਰਕੇ ਜਾਨ ਮਹੀਸਾ ॥ ਸੁਦਨਤੁ ਚਾਗਸਨ ਚਖ ਪੁ
 ਨਾ ॥ ਪਚਿ ਗਾਯਾਨ ਏਹੀ ਯਾਨਾ ॥ ਬਾਕ ਪਨ ਪਰਗੁਰਾ ਮਪਾਇ ॥ ਉਪਾਸ ਬਕਰ ਮਾਇ ॥ ਏਹੀ ਗਾਇ

ਬੁਧੀ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾ ਕਾ ਪੁਨਾਮ ਸਨੀ ਪਰਿਏ ਜਾਨਾ ॥ ਗਾਨਾਇਕੀ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਏ ਪੀਚ ਪਹਰਾ ॥ ਮਗਨ
ਤ ਬੁਧੀ ॥ ਪਾਇੰਦ ਪੁਨ ਮਿਤ ਪੁਨ ਪਤ ਜੋਇ ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਪਾਚ ਕਰਮ ਕੇ ਸੋਇ ॥ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸਰਪਰ
ਸਗੀਧਾ ॥ ਬੁਧਨਾ ਮਰਾਨ ਗਮਨਾ ਬਿਗਗਾਦਿ ਸਾ ਪੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕਰਮਾਇੰਦੀ ਕੇ ਸਿਖੇ ਪਰਿਕਰੇ ਸੁਤ ਸਾਨਾ ॥ ਸ
ਸਿਬ ਗਾਮੀ ਬਿਸਨੀ ਸੇਵੀ ਮਨ ਬੁਧਾਦਿ ਕੇ ਸੋਇ ॥ ਚਿਤ ਹਕਾਰ ਕੇ ਮੇਸਰੇ ਮਾਗੇ ਮਕਰ ਤੇ ਲੋਇ ॥ ਮਨ
ਸਿਕਤਾ ਨਿਬਰੀ ਚਿਤ ਦੁਲ ਚਿਤ ਹੀ ਕਾਗਾ ॥ ਯਾ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸੋਲ ਲਏ ਅਹਿਰਿਦੁਤ ਮਸਾਗ ॥ ਕਬੀਤਾ ॥
ਅਨਿਮੇ ਕੋ ਸੋਸਤੋ ਪਿਰੁ ਹੋ ਪਗਰ ਏਹ ਪਨ ਮਈ ਕੋ ਸਪਿਚ ਪਨ ਦਸ ਜਾਨ ਏ ॥ ਅਨੇ ਮਈ ਕੋ ਸਮਨੁ ਪਰਿਕਰ
ਮਾਇੰਦੀ ਅਹੋ ਬੁਧ ਗਾਨਾਇੰਦੀ ਪਰਿਵੇਗ ਯਾਨੁ ਨ ਏ ॥ ਨਾਗਤ ਸੁਪਨਾ ਹਰ ਚਾਰੇ ਕੋ ਸਪੇਖੀਅ
ਤ ਸੁਖ ਪਤ ਮਾਹੀ ਸੁਅਨੰਦ ਕੋ ਸਮਨ ਏ ॥ ਪਰਿਕੋਸਾ ਮਾਤੁ ਮਾ ਕੋ ਜੀਵਨਾ ਮਭਾਖੀ ਯਤ ਸੁਦਿਰ ਸਕਿ
ਰਭੁ ਸਮਾਹ ਸਾਖਾ ਮਨ ਏ ॥ ਮਾਯਾ ਆਵਿਦ ਯਾਈ ਸਜੀਵ ਕਰ ॥ ਨਾਮ ਹਸਤ ਗੁਨ ਪੁਰਨ ਕਰ
ਏ ॥ ਸੋਮਾ ਯਾਨਿ ਸਚੈ ਕਰ ਲਹ ਏ ॥ ਸਤਤੋ ਰੁਨਿ ਜੁਗਤ ਮਾਮਹੈ ॥ ਰਜਤ ਮਦਤੀ ਆਵਿਦ ਯਾ ਕੇ
ਮਾਯਾ ਮਾਤੁ ਪੁਤ ਬਿਬਚੇਤੀ ॥ ਅਤ੍ਰਿਯਾਮੀਈ ਸਠ ਜੋਗੁਨਾ ॥ ਆਵਿਦ ਯਾ ਪੁਤ ਬਿਬਚੇਤੀ
ਨਾਜੀਵ ਸਰਪ ਜਲ ਲੇ ਮਨਿ ॥ ਖਰਸਾ ਸਤੁ ਕੇ ਕਰਤਾ ॥ ਮਰਤਾ ਕੋਨਾ ਮਕਰ ਤੇ ਹੋ ॥ ਸਾਂ
ਖਬ ਸੇਸਕੁ ਏਇ ਮੀਮਾਸਾ ਪਾਤੀਲ ਏਹਾ ॥ ਨਯਾ ਯਤੇ ਬੇਦਾਂਤ ਛੇ ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਕਾਕ
ਰਤਾ ਜੇਮਨ ਬਸੇਸਕ ਕਾਕਰਤਾ ਕਣਾਦਕ ॥ ਸਾਂਖਕਾ ਕਰਤਾ ਕਪਲਨੁ ॥ ਪਾਤੀਲ ਕਰਤਾ ਸੇਸਕੁ

ਨਾਮ ਅੰਕ ੧ ੭ ਗੋਤਾ ੧ ਬੰਦਤ ਕੋਰ ਰਤਾ ਬਯਾ ਸੰਯੁ ੧ ਪੁਗਾਨ ਮਾਨੇ ਰਾਗ ੧
 ਅਰੰਭੁ ਮਾਮਸਮੀ ਬੁਝ ਬੰਦ ਤਤਵੀ ਮਸੀ ਸਾਨਵੇ ੧ ਅਪੀ ਮਾਤੁ ਮਾਬੁ ਮਾਸਮ
 ਰਬਨ ੧ ਬੈਗਾ ਗਸਿ ੧ ਸੁਤੁ ਸਤੁ ਪਸਮਦ ਮਸਪ ਸੀਲ ਸਾਤ ਕੀ ਗੁਨ ਤੇ ੧ ਕਾਮ ਕੋਧ ਲੋ
 ਭਾਦਵੀ ਰਜੇ ਗੁਨ ਤੇ ੧ ਮਾਲ ਸਨੀਦ ਹਿਕਾ ਗਨਿਦਾ ਤੁ ਮੋ ਗੁਨ ਤੇ ੧ ਪੁਨਿ ਸਤੁ ਗੁਨ ਤੇ ਪਾਪ ਰ
 ਜੇ ਗੁਨ ਤੇ ਜਾਤੁ ਦਈ ਨਾ ਹੋ ਨੀਦ ਮਾਲ ਸਦੇ ਤੁ ਮੋ ਗੁਨ ਤੇ ੧ ਖਟ ਪਮਾਨ ਕਾ ਬਿਖੇਨ ਨੇ ਈ ਸੋਆ
 ਤੁ ਨਾ ਪਾਏ ੧ ਸੋਭਾ ੧ ਪੁਮਦਿਨੀ ਮਗਨ ਉਨ ਮਾਨ ਇਦੀ ਵਿਸਟ ਪਤੁ ਪਮਾਨ ਪਓ ਪਮਾ ਕਰ ਜੇ ੧
 ਲਛਾ ਸੋਭਿ ਪਮਾਨ ਪਮਾਨ ਪਤੁ ਪ ਕਾਰਜ ਦੁਪਾਰ ਕਾਰ ਨੀ ਗਯਾਨ ਜੋ ਅਰਥ ਪਤੁ ਜਾਨ ਪਮਾਨ ੧
 ਸਾਸਤੁ ਪਮਾਨ ਸਾਸਤੁ ਕਹੈ ੧ ਕੁਸਮਾ ਮਕਾਸਾ ਮਭਾਵ ਸੁਲਠੈ ੧ ਖਟ ਪਮਾਨ ਕੋ ਬਿਖੇਨ ਸੋਇ ਨ
 ਖੇਦ ਦੁਪਾਰੇ ਬਚ ਨਿਯੋਈ ੧ ਇਦੀ ਬਿਖੇਨ ਮਾਤੁ ਮਹਾ ੧ ਪਤੁ ਪਮਾਨ ਕੇ ਸਤੁ ਪਮਾਨ ਮਾਤੁ ਮਕੇ
 ਕਛਾ ਚੰਨ ਮਾਨਾ ਤਾਤੁ ਨਹ ਉਨ ਮਾਨ ਪਮਾਨ ੧ ਦੇਤੀਨ ਸਮਚੇਤੀਨ ਕੋਇ ੧ ਓਓ ਪਮਾਨ ਬਨੇਨ ਹਸੇ
 ਇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਜ ਕੁਦਨ ਪਮਾਨ ੧ ਮਰਥਾ ਪਤ ਕੋ ਬਿਖੇਨ ਹਮੇ ਨੇਤੁ ਨੇਤੁ ਸਬਦ ਕਰ ਕਹੈ ੧ ਬਿਖੇਨ
 ਮਾਗਮ ਕੋਧੋ ਲਠੈ ੧ ਪਗਾ ਮਭਾਵ ਨਭਾਵ ਨਸਾਖੀ ੧ ਵਿਖੇ ਮਭਾਵ ਪਮਾਨ ਤੋਭਾਖੀ ੧ ਖਟ ਪਮਾ
 ਨ ਕੋ ਬਿਖੇ ਸੁਜਾਨਾ ਸਬ ਕੋ ਬਿਖੇ ਕਰਤੁ ਜੋ ਮਾਨਾ ਬਿਖੇ ਮੁਖ ਕਹੈ ਪਤੁ ਪਮਾਨ ਮਨਚ ਥਾਅਦ
 ਜਾਹਤੋ ਜਾਨਾ ਉਨ ਮਾਨਾ ਬਿਖੇਤੁ ੧ ਮਾਤੁ ਮਜਨਾਨ ਭੁਜੋ ਸਰਬ ਬਾਪੀ ਕਹੈ ੧ ਓਓ ਪਮਾਨ ਪਮਾਨ ਹਲ
 ਠੈ ੧ ਜਿਹ ਕਾਰਜ ਹੋ ਜਗਤ ਪਤੁ ਛਾ ਮਰਥਾ ਪਤ ਕੋ ਵਿਖੇ ਸੁਲਛਾ ਸਰਬ ਬੁਝ ਮਲੁ ਸਾਸਤੁ ਕਹੈ ੧

ਬੰਧੁਮਾਮਾ ਸਰਬਾਮਭਵਤੁਵਜੇਜਨੀ। ਵਿਖੇਅਭੁਵਬਬੇਕੀਸਾਮਾਮਸਤੰਕੁ
ਪ੍ਰਾਮਤੁਮਲਾਛਾ। ਸਤਚਿਤਾਨੰਦਿਵਹੀਦੁਤਕਾ। ਆਰੀਪਰਦਿਸਰੰਤੁਰੇਜਭੁਰੰਗਜਯੋਜਨਾ।
ਸਜਤਾਵਿਜਤਸੁਗਤੁਬੁਦਰਹਤਜਯੋਕਤੁਯੇ ਨਿਰਵੇਦਾਤਮਸਮੁਦ੍ਰਿਸ਼ੀਭੁਵਨਾ ਸਿਸਰਪੁ
ਰਬੀਸਤਸੁਕੁਵੇ ਸਤਤੋਨੰਨਸਤੁਕੋਯੇ ਤਤੁਲਤਸਜਤੀਭੁਦ ਨਗਵੇਜੇਤੀਅੰਕਮਖੇਦੁਤਪਤੰ
ਯੋਗੀਅੰਕਨਕੋਈ ਨਗਵੇਜੇਤੀਭੁਦਸੁਰੋਈ। ਸੁਗਤਾਜਿਮਤੁਰਮਤਪਯੋਪਤਫਲੰਫਲਾਮੰਗਲ
ਗਯੋ। ਬੀਖਾਬੀਖਸੇਜਨਸਜਤੀ ਤਰਪਾਨਵੇਜਨਵਿਜਤੀ ਪਟਾਲੀਗਕੁਤੁਕੇਵਨਨ
ਉਪਕਰਮਤਉਪਸੰਗਾ। ਅਭੁਆਸ ਅਪੁਰਬਫਲ ਅਰਥਦਾਰ ਉਪਪਤ ਬਚਨਾਅਬਿਖੇ
ਅਨੰਤਬਹਮਗਨਜੇ ਗੀਬੋਗਮਾਦਾਮਤਿਅਪਰਹਤ ਅਸੰਗਵੇਚਾਏ ਉਕਤਪੁਕਤਾਦਿਸਰੰਤੁਪਕ
ਸ ਗੀਬਪਜਨਾਮਭੁਆਸ ਅਪੁਰਬਤਾਮਨਸਜਿਮਜਨ ਸਰੂਪਗੀਅਨਨਿਸਰੇਹੋਜਨਾਪਥਰ
ਤਰਨਸ ਬਦਜਾਮਾ ਅਰਥਬਾਰਜਨੇਪਨਤਾ ਪਟਾਲੀਗਗੰਯਾਨਾਬਿਪਵਤਾਜਿਹਕੀਨਾਬਰਮਾਅ
ਸੰਗਸਰਬਤੇਚੀਨ ਤੀਨਪੁਕਾਰਗਯਾਨਲਿਖਤੇ। ਸੁਤਾਮਨਸਾ ਸਤਗਿਯਾਨਮਨਤਿਬਿਹਮਾ।
ਮੇਖਗਯਾਨਕੀਸੁਤੀ ਅਰੰਬਗਾਮਸਮਾਮਪੇਖਗਨਕੀਸੁਤੀ ਸਰਬੀਖਲੀਬੁਰਮਨਹਨਸਾਕਿਚਨ।
ਸਖਾਤਕਾਰਕੀਸੁਤੀ ਪਤੁਪਤੁਮਨੀਪਤਤਤਤਤਤਸਮਾਪ; ਬਹੁਮਦਰਸਨਤ ਤੀਨਪੁਕਾਰ
ਵਦਨਗਯਾਨਦਾਵਾਜਯੋਜਨ ਮਾਯਾਨੀਰਹਬਫਤਪਮਾਨਾਮਨਨਗਯਾਨਾਬਿਜਲੀਸਮਕਾ
ਏ। ਪੁਕਾਸਾਪਕਾਸਪੁਕਤੁਸੋਲਾਏ। ਬੰਨ੍ਹਵੇਜਪੁਨਿਪਯਾਸਨਜਨਾਵਦੇਤਸਾਗਰਹ

ਫਾਗਤ ਸਮੁਦਿ ਰਮਾਹੀ ਜਲ ਕੇ ਖਾਤੁ ਸਦਾ ਮਦੁ ਗਾਹੀ ਜਠਰ
 ਰਮਿਤੁ ਲਾਮ ਪਾਨੀ ਨਾਨੁ ਸਮਾਨੇ ਜਲ ਏਕੰ ਠਥੁ ਸੰਓਦਿ ਯਾਨੀ। ਛਪ ਪਾਉਂਦੇ ਲੇਖ ਨਾਕੇ
 ਯਾਪ ਕਪਟ ਸਾਰੀ ਨਾਗ ਕੀ ਉਰ ਗਾਗ ਕੁਮੀ ਪਲਕੋ ਪਾਰੀ। ਕਠਿ ਬਸੇ ਉਰ ਯਾਨ ਕਾ ਮਥ
 ਜੀਤੁ ਨੀ ਮੁਖਿ ਪਾਨੀ ਜੇਹੇ ਹੋਰ ਸਮਾਯੋ ਬਿਧਿ ਤੇ ਪਾਨੀ ਕੀ ਕਲ ਸੋਓ ਪਜੇ ਛੁਪਾਰੇ ਵਦਤੋ
 ਬਾਮਗਨੇ ਦਖਾਨੇ ਗਤੁ ਪਸਰ ਮੇਵਾਇ ਬਾਓਰਿ ਤੇ। ਰਸਾਵਿ ਸਾਲਿ ਖਾਤੇ ਈਸਾਨ ਪੁਰ
 ਕੇ ਗਾਨ ਬੋਗਾ ਗਸੈ ਯਾਸ ਮਤਾ ਸੁਨਾ ਪੀਰ ਜਲ ਸਾਮੇ ਸਤਾ ਮਹਾ ਗੁਨਾ। ਅਧ ਉਗਧੇ ਸੋਰੇ ਸਾਏ ਪਟ ਗੁਨ ਈਸਾ
 ਜਨਮ ਅਸਤਾ ਬਿਧੀ ਪੁਨਾ ਬਿਪੁਨ ਛੀਨ ਤਨਾ ਸਾ। ਖਟਾ ਬਿਕਾਰ ਜੀਵ ਕੇ
 ਖਰੋਓ ਗਮੀ ਖੁਧਾ ਪਿਪਾਸਾ ਪਾਨ ਪਰ ਮਕਰ ਅਤੁ ਮਸੁਖ ਪਿਕਾਸਾ
 ਨਤਨੀ ਮਹਲੇ ਪਚਿ ਕਲੇਸਾ ਆਵਿਦ ਯਾ ਕਹੇ। ਅਧ ਸੋਕ ਮਨ ਬੁਧ ਮਾਹਲਾ ਜਨ ਮਹਾ ਮਰ
 ਨਿਵੇਸ ਆਵਿਦ ਯਾ ਚਾਹ ਪਕਾਰ ਦਖ ਮਹਾ ਸੁਖ ਬੁਧ ਅਨਿਤ ਚੋਰ ਹੋਨ ਤਾ ਮਹਾ ਨਿਤ ਬੁਧਾ ਮ
 ਨਾਤ ਮਪਿਰ ਕੋ ਸਤਾ ਮਹਾ ਅਤੁ ਮਬੁਧਾ। ਅਸੁਚ ਸਗੀਰ ਮਹਾ ਸੁਚ ਬੁਧ
 ਸੀਗ ਯਾਨ ਗੋਰ ਨੀ ਸਮਾਪਤਿ ਸੀਗ ਹਰੇਵਾ ਯਨਮ
 ਰੂਜੀ ਸਾਤਿਏਰੁ ਸੀਗੁਰੁ ਯੇ ਸੀਵਹੁ
ਰਾਮਾ